

Musa
Ələkbərli

İndi sən hamınınsan

*Ordumuzun Ali Baş Komandanı
cənab İlham Əliyevə*

Ali Baş Komandanım,
İndi sən hamınınsan.
Rəssam fırçasınınsan,
Şair ilhamınınsan.

Bütün dünya eşidir
İndi qalib səsin.
Adına ünvanlayır
Bəstəkar bəstəsini.

İndi xalqın yanında
İki deyil bir sözün.
Qarabağdan başlayır
Ali sözün, pir sözün.

Adına məktub gəlir
Aranından, dağından.
Başı uca çıxırsan
Tarixin sınağından!

O məktubun hər biri
Qarabağa sevgidi.
Bu ağır çox uzandı,
Bu döyüş çox ləngidi!

Otuz il sən çalışıb
Qalib ordu yetirdin.
Yağların işini
Otuz günə bitirdin!

Yenilməz güc sahibi,
Məğrur bir sərkərdəsən.
Ən uca məqamdasan,
Ən möhtəşəm yerdəsən!

Sənin Qarabağ sevgin,
Sənin Vətən istəyin.
Vurğusuna dönübdür
Yurdunda hər ürəyin!

Xalqın bir yumruq kimi
Cani-dildən birləşib.
Yerişi vüqarlanıb,
Addımı mətinləşib!

Vətənimdə hər kəsin
Sənə dikilib gözü.
Səndən gözləyir ancaq
Açıq sözü, şəx sözü.

Bu torpaq başdan-başa
Qələbə soraqlıdı.
Bu gün sözün-söhbətin
Hər kəsə maraqlıdı!

İndi sən hamınınsan,
İndi hamı sənindi.
Sarsılmaz birliyimiz
Bu şanlı Vətəndi!

Gəncə yarasına Şuşa dərmandı

Bu gecə od tutdu Gəncə torpağı,
Cavad xan ruhuyla həyəsan oldu.
Dəhşətə, vəhşətə qol qoydu yağı,
Yuxuda can verən neçə can oldu.

Mülki əhaliyə tuşlandı zərbə,
Mülkü viran oldu neçə soydaşın.
Dam, divar qoymadı saçılan qəlpə,
Külü göydə uçdu torpağın, daşın.

Yermi var, yurdmu var çıxıb gedələr,
Nifrətdə boğulur mənfur varlığı.
Döyüş meydanında məğlub gedələr
"Qələbə" saydılar bu barbarlığı.

Xocalı yarası açılan xalqın,
Qəlbində bir saysız ağrı-acı var.
Qəzəbi tufantək saçılan xalqın
Köklü intiqama ehtiyacı var!

Nizami qəbrinə tuşlandı zərbə,
Kor dünya bu səsdən indi kar oldu.
Xalqımın səbrinə tuşlandı zərbə
Günahsız qanlara səbəbkar oldu!

Dinc xalqa yönəlib raket hədəsi,
Bu hədə hər kəsi ayıltmalıldı.
Təcili bu yurdun Laçın zirvəsi,
Şuşa ucalığı qayıtmalıdır!

Ağzına su alıb BMT, ATƏT,
Qırılan bizlərik, tərənəm tükü.
Şərin başlatdığı böhtan, ya qeybət
Çətin ki, haqq yoldan sapdıra türkü!

Hələ neçə qanlı döyüş var öndə,
Sonadək vuruşmaq şanlı fərmandı.
Gəncə yarasına bu ağır gündə
Yurdun şah vüqarı Şuşa dərmandı!
Kəlbəcər Laçınla qoşa dərmandı!!!

Zəfər ünvanlı şəhidim...

Öyünc, qürur yerimizdi,
Sənin tökülən qanın.
Torpağımı xilas etdi
Torpağa dönmən canın.
Namusu, şərəfisən
Bu gün Azərbaycanın.
Şəhidim, şanlı şəhidim,
Zəfər ünvanlı şəhidim.

Sən zülməti qova-qova
Dən yeritək söküldün.
Ölü yurda nəfəs verib
Bayrağıma büküldün.
Otuz ilin yarasını
Sağaltmış otuz günə.
Sadiq oldun bu vətənin
Hər əmrinə, hökmünə.
Qarabağın qara bəxti
Şükür çıxır ağ günə.
Şəhidim, şanlı şəhidim,
Zəfər ünvanlı şəhidim.

Keçdin cavan həyatından
Həyat verdin yurduna.
Qələbəni qanla yazdın,
Ənam etdin orduna.
"Hücum" deyib qanadlandı,
Öndə oldun həmişə.
Qorxu-hürkü bilmədiyən
Gündə oldun həmişə.
Qartal kimi qanadlanıb
Kəsdin yağı üstünü.
Qoy pir deyib qucaqlayım
Heykəlini, büstünü!
Şəhidim, şanlı şəhidim,
Zəfər ünvanlı şəhidim.

Dilimizdə ən yaralı
Bayatısən, ağısən.
Anaların göz yaşısən,
Sinelərin dağısən.
Ayın bulud örtüyüsən,
Günün qürub çağısən.
O müqəddəs pak ruhunla
Qovuşmusan Allaha.
Vətəninə çıxartmışan
Bir işıqlı sabaha.
Şəhidim, şanlı şəhidim,
Zəfər ünvanlı şəhidim.

Bu torpağın yarasına
Sarğı olub bədənin.
Sən ən uca məqamısən,
And yerisən Vətənin.
Hüzurunda baş əyirəm,
Diz çökürəm mən sənin.
Bütöv əsər yazmalıyıq
Yarımçıq ömrün haqda.
Ruhun Tanrı qucağında,

Nəşin qara torpaqda.
Torpaq qədər əbədisən
Şəhidim, şanlı şəhidim.
Yurdun paklıq məbədisən
Zəfər ünvanlı şəhidim!!!

Bayraqlaşan Azərbaycan

İlhamıma qanad verir,
Yurduyum bayraq sevgisi.
Bu sevgiyə həyat verir,
Ordumun torpaq sevgisi.

Yerin-göyün tələbiylə,
Dindi Koroğlu təbiylə.
Cilovlanmış qəzəbiylə
Aşib-daşan Azərbaycan!

Otuz il yol qət elədi,
Sülh naminə cəhd elədi.
Sonda zirvə fəth elədi
Dağlar aşan Azərbaycan.

Yağı solunda, sağında,
Ərdi namərd qabağında.
Döyüşür öz torpağında
Haqqa nişan Azərbaycan.

Heyfin qara şərdə qalmaz,
Bir qalmışdı, bir də qalmaz.
Heç bir zaman yerdə qalmaz
Günahsız qan, Azərbaycan!

Göstər qılınc kəsərinə,
Yarat yeni "əsər"ini.
Ey şərəfli zəfərinə
Sülhə qoşan Azərbaycan!

Al heyfini, düşməndən al,
Qanıçənə qələbə çal!
Oba-oba, mahal-mahal
Bayraqlaşan Azərbaycan!

Var gücünü elə cəmlə,
Zəfər yazsın qoy son həmlə.
Yenilməzsən Türkiyəmlə
Qoşalaşan Azərbaycan!

Yarat zəfər ehtişamı,
İlhamlandır sən ilhamı!
Bir ağızdan desin hamı:
Canımsan can, Azərbaycan!
Qoy dünyaya örnək olsun
Bu şərəf-şan, Azərbaycan!!!

Eyni tərəziyə qoyurlar bizi

Mən də döyüşürəm, sən də, məlumdu,
Ölüb itənlərin bilinmir sayı.
Mən atan silahlar - mənim pulumdu,
Sən atan silahlar pulsuz, havayı...

İndi sən onları atıb qaçırsan,
Döyüş meydanında tükənib tabın.
Sivil insanlara atəş açırsan,
Bir gün sorulacaq bunun hesabı!

İşğalçı işğala məruz qalanla,
İndi bir tutulur, mən necə dözüüm?!
Sənin uydurduğun saysız yalanla
Yenilir, danılır haqqım, haqq sözüm!

Eyni tərəziyə qoyurlar bizi,
Bir gözü əyilən tərəzidir bu.
Günah pərsəngindən qızarmır üzün,
Zamanın əxlaqsız qərəzidir bu!

Biz geri aldıqca doğma torpağı,
"İntiqam" hissiylə kükrəyir qanın.
"Dənizdən dənizə" yurd gəzən yağı,
Səbri dəniz deyil Azərbaycanın!!!

Baş vursaq tarixə, dönsək keçmişə,
Üstünü toz basmış sənədlər qalır.
Dünya birtərəfli baxdıqca işə
İnsanlığ şərəfi enir, alçalır!

Sayı yox sinəmə çəkdiyən dağın,
Yalan "soyqırım"a bir son ver, axır...
Xocalı yaramda yanan ocağın
Tüstüsü hələ də başımdan çıxır.

Eyni tərəziyə qoyurlar bizi,
Bir gözü əyilən tərəzidir bu!
Qanlı terrorundan qızarmır üzün,
Sağalmaz erməni mərzəzidir bu!

Pərsəngi yerinə qoymasa dünya
Bu dava heç zaman sovuşan deyil.
Bizim fərqimizi duymasa dünya
Haqqa, ədalətə qovuşan deyil!

Döyüş Qarabağdadı

Mərmə yağdırırsan hər gün başıma
Namərd, doy gələsi mərdim var sənə.
Sülh dedim yeddi şərt qoydun qarşıma,
İndi bircə dənə şərtim var sənə!

Rədd ol Vətənimdən, çəkil yurdumdan,
Daha izin-tozun burda qalmasın.
Zorla öz "pay"ını alma ordumdan,
Açma qapısını kədərin, yasin.

Şərəfi tapdayıb, namusu yeyib
Dünyayla bu qədər ara vurmusan.
Timsah göz yaşınla "soyqırım" deyib
Mənə Xocalı tək yara vurmusan!

Bir gün "yox" deyəcək, dünya sənə "yox"
Sağalar bu yara, səngiyər bu dərd.
Sən bu zərbələrlə tək cə mənə yox,
Bütün insanlığa yağısən, namərd!

Cəbhədən qaçırsan, aranda, dağda,
Bütün sərhədboyu cəbhə açırsan.
Döyüşü udubuz sən Qarabağda,
Gəncəyə, Tərtərə ölüm saçırısan!

Cavab alacaqsan bu barbarlığa,
Atdığıın bu daşlar özünə dəyir.
Tanrı xainliyə, gözüdarlığa
Torlaşan göz verir işıq verməyir.

Çöküb yaddaşına qan qaranlığı,
İlahi işıqdan məhrum olmusan.
Qaç get, çıxış yolu sən qaranlığı,
İndi bu qaçısa məhkum olmusan!

Əyişib zamanla, döyüşüb haqla,
Bir alçaq, şərəfsiz "tarix" yazırısan.
Dinc kəndi, şəhəri bombalamaqla
Qəbrini daha da dərin qazırısan.

Qələbə gözləyir xalqım haçandı,
Bu sözə köklənib doğması, yadı.
Yaxşı bil "Qarabağ Azərbaycandı!"
Son, qəti döyüş də Qarabağdadı!

Torpaq sevinci

*Qələm dostum Yasif Nəsirinin doğma
kəndi Kavdar işğaldan azad olunub*

Sozalan gözlərə işıq gətirdi
Hədəfi düz seçən çaxmaq sevinci.
Vətən, doğurdanmı qismətdi bizə
Sənə bütövlükdə baxmaq sevinci?!

Qələbə! - qəlblərin gərillən simi,
Ordumuz axır ki, qırdı tilsimi.
Gəldi şairlərin pərvanə kimi
Özünü odlara yaxmaq sevinci.

Şad xəbər qaldırdı göyün qatına,
Nələri bəxş etdi gör həyatına?!
Minib arzuların köhlən atına
Birbaş Cəbrayıl çapmaq sevinci.

Qurbanlar vermişik peşinə torpağın,
Verməz əvəzini heç nə torpağın!
İlahi, nə xoşdur təşnə torpağın
Bulaqtək canına hopmaq sevinci!

Doğma yurd çağırır, ayrı çağrı yox,
Gördünmü işğalın, qəsbin axırı yox?!
Vətən ağrısından ağır ağrı yox
Çatdı bu ağrıdan qopmaq sevinci.

Könül intizarda, ürək tələşdə...
Nə qədər fikirlər dolanır başda.
Şükür, qismət oldu siz bu yaşda
Ən ağır itkini tapmaq sevinci!